

ρωσιν γενικοῦ χαρακτήρος, ἥτοι τῆς μορφῆς τοῦ 1964.

Ὅλαι αἱ παρατηρήσεις αἱ γενόμεναι τὴν παρελθούσαν ἀνοιξιν καὶ τὸ θέρος, ὡς καὶ ὅλα τὰ ἀποτελέσματα τῶν πειραματικῶν δοκιμῶν, σαφῶς ἀπέδειξαν, ὅτι τὸ φαινόμενον τοῦτο ὠφείλετο εἰς δύο οὐσιώδεις αἰτίας ἀλληλοσυμπληρουμένας: α) Ὑπερβολικὸν φορτίον τοῦ 1963 (ὑπερπαραγωγή), β) Ἀντίξοι μετεωρολογικαὶ συνθήκαι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ θέρους τοῦ 1963.

Ἡ παραγωγή τῶν περισσοτέρων ἀμπελῶνων τῆς Ἑλβετίας ἦτο πλουσία καὶ ὠφείλετο εἰς τὰς ἐπικρατησάσας συνθήκας τοῦ θέρους 1963, αἵτινες ἠνόησαν τὴν ἀνάπτυξιν πολυαριθμῶν ἀνθοταξιῶν καὶ εἰς τὴν ἔλλειψιν, ὡς ἐκ τούτου, ἀνθορροίας τοῦ 1963. Οἱ βότρες ἦσαν μεγάλοι καλῶς ἐσχηματισμένοι, αἱ δὲ ράγες τούτων ἦσαν βάρους πολὺ ἀνωτέρου τοῦ μέσου τοιοῦτου.

Οἱ ἀμπελοουργοὶ λέγουσιν ὅτι ἡ ὑπερπαραγωγή ἐξαντλεῖ τὰ πρέμνα καὶ προκαλεῖ τὸ ἐπόμενον ἔτος, ἀνώμαλον βλάστησιν, χλώρωσιν καὶ ἀνθόροισιν καὶ ἐνίοτε, ὅταν ὁ χειμὼν εἶναι βαρὺς, τὸν θάνατον τῶν πλέον καχεκτικῶν πρέμνων. Τὰ φαινόμενα ταῦτα ἔχουν παρατηρηθῆ μετὰ ἀπὸ μίαν ὑπερπαραγωγὴν καὶ ὡς παράδειγμα ὑπενθυμίζομεν τὰ ἔτη 1951 καὶ 1960. Πράγματι ἡ χλώρωσις τοῦ 1952—φαίνεται νὰ ἐλησμονήθη—ἦτο τόσον σπουδαία πὺν οἱ Δρες GALLAY καὶ STAEHELIN ἐδημοσίευσαν εἰς τὴν αὐτὴν Ἐπιθεώρησιν σχετικὸν ἄρθρον.

Ἡ παρατηρηθεῖσα ἐξάντλησις τῶν φυτῶν ὠφείλεται εἰς τὴν ὑπερπαραγωγὴν καὶ ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὰς ἐπικρατούσας ἐτησίως κλιματικὰς συνθήκας. Ὅταν ἐπικρατεῖ θερμὸν καλοκαίρι καὶ διενεργηθῇ ὡς ἐκ τούτου πρῶτος τρυγητὸς τὸ φυτὸν ἐλευθερούμενον τοῦ φορτίου τοῦ ἐνω-

ρὶς ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν του ἐπαρκὴ φωτοσυνθετικὸν χρόνον διὰ τὴν παρασκευὴν ἀποθησαυριστικῶν οὐσιῶν, ἐφ' ὅσον ἐπικρατεῖ εὐνοϊκὸν φθινόπωρον, μέχρι τῆς πτώσεως τῶν φύλλων. Τοιοῦτοτρόπως τὸ φυτὸν ἀντιμετωπίζει ὑπὸ καλὰς συνθήκας τὸν χειμῶνα καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὑπερπαραγωγῆς εἶναι ἀνεπαίσθητον κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος.

Ἀντιθέτως—καὶ αὐτὸ συνέβη τοῦ 1963—ὅταν ἔχωμεν ἀνώμαλον κλιματολογικῶς θέρος, πλουσίαν ὑπερπαραγωγὴν καὶ ὄσιμον τρυγητὸν προκαλεῖται κινητοποίησις σχεδὸν ἀπάντων τῶν ἀποθησαυριστικῶν οὐσιῶν διὰ τὴν διατροφήν τοῦ φορτίου. Μετὰ τὴν συγκομιδὴν ἀρχίζει ἡ φυλλόπτωσης καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ φυτὸν δὲν ἔχει πλέον εἰς τὴν διάθεσίν του ἐπαρκὴ φωτοσυνθετικὸν χρόνον διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν ἀπωλειῶν εἰς ἀποθησαυριστικὰς οὐσίας διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ χειμῶνος. Δὲν εἶναι κατορθωτὸν νὰ συλλάβωμεν τί πρᾶγμα θὰ συνέβαινεν εἰς τοὺς ἀμπελῶνας μας ἐάν οὗτοι ὑφίσταντο κατὰ τὸ 1963—64 τὰς σημειωθείσας χαμηλὰς θερμοκρασίας τοῦ παρελθόντος χειμῶνος. Ἡ ἀποξηράνσις τῶν φυτῶν θὰ ἦτο τεραστία καὶ πολλῶν τεμαχιῶν. Ἰσχυρῶς ζημιωθέντων, θὰ ἦτο ἀναγκαία ἡ ἄμεσος ἀνασῶστασις αὐτῶν.

— ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ἙΤΕΡΩΝ ΠΑΡΑΓΟΝΤΩΝ

Ὑπάρχουν καὶ ἕτεροι παράγοντες, μετὰ τῶν ὁποίων μερικοὶ εἶναι σπουδαῖοι, οἵτινες συντελοῦν εἰς τὴν αὔξησιν τῆς ἐκ τῆς ὑπερπαραγωγῆς προκληθείσης ἐξάντλησεως ὡς εἶναι ἐκεῖνοι οἱ μειωτικοὶ τῆς φωτοσυνθέσεως ἥτοι τὸ αὐστηρὸν κλάδευμα, ἡ προσβολὴ τῶν φύλλων διὰ περονόσπορου, ἡ διάτρησις τῶν φύλλων ὑπὸ χαλᾶζης. Εἰς τὸ πειραματικὸν πεδῖον ἔπεσε χάλαζα τὴν 3 καὶ 12